

CXXXII. ZSOLTÁR

1 Emlékezzél meg Uram
István minden nyomorúságáról.

Villányi Lászlónak

2 Aki megesküdünt az Úrnak,
verseket fog írni, de az Úr
csak folyton Dantét meg
Keatsset böngészte.

3 Legalább a világra figyelnél,
mondta hirtelen ötlettel
István. A világ se figyel rám,
mondta hirtelen ötlettel az Úr.

4 Kiderült, hogy ő is unja Schillert,
Schiller Goethét, Goethének meg
Shakespeare-ből lett elege.
Szinte retteg Hamlet apjától.

5 Legalább a Bibliát olvasnád végig,
mondta hirtelen ötlettel
az Úr. Legalább a Bibliát
valóra váltanád, mondta
hirtelen ötlettel István.

6 József Attila tolakodó,
Pilinszky protekciót keres
Szent Péternél, Rimbaud
angyalokat ad el a pokolban
üstfoltozónak, Babits
az utolsó ítéletről faggatózik,
ötleteket ad.

7 Indulj Uram, a te nyugvóhelyedre,
a szövetségeseid majd letagadnak,
ha valaki keresne, de hát évek óta
néma a telefon, nem mozdul
a túlvilág kapuja, a meghalók kivétel
nélkül a nemléteket választják.

8 Nem vagyunk népszerűek,
mi költők. Rilke tárgyakat gyűjt,
Vladimír Holan a túlvilágon
is csak a lányát keresi,
74 aki a dawnsok vidám mennyországába
menekül előle, egyszer már egy kutyaélet erejéig
inkább a földre is visszatért.
9 Senkinek nem kell az örökkévalóság?
Hiába reklámozzuk versekben?
10 A koldusok mind szegényebbek lesznek,
a gazdagok egyre gazdagabbak,
nem sikeres az Isten, nem érdekes célpont a túlvilág,
üstjeivel, javítóműhelyeivel,
az üdvözültek karzataival.
11 A nemlét rock-koncertje,
focimeccse, politikai nagygyűlése
kell mindenkinek.
Az egyik sarkon ülök koldulócsészémmel.
Nézem, ahogy elvonulnak előttem az egyfelé tartók.
Aztán fölállok, leporolom a nadrágom és elindulok
magam is.

